حرمين

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

د عمرې طريقه

صفة العمرة | بشتو | پښتو

ليکوال

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

صفة العمرة

د عمرې طريقه

ليکوال

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

ⓗ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٦هـ

بن باز ، عبدالعزيز
صفة العمرة - بشتو. / عبدالعزيز بن باز - ط١. .- الرياض ، ١٤٤٦هـ

١١ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٦/١٤٥٦٨
ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٥٢٤-٠٢-٢

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله وحده، وبعد،

دا د عمرې مناسکو ته يوه لنډه کتنه ده چې

لوستونکي ته په لاندې ډول بيانيږي:

کله چې د عمرې اراده لرونکی ميقات ته ورسيږي، ورته مستحب دي چې غسل وکړي او ځان پاک کړي، او ښځه به هم همداسې کوي اگر که حيض او يا نفاس هم ولري، خو تر هغه وخته به له بيت الله نه طواف نه کوي چې پاکه شي او غسل وکړي.

سړی کولی شي له کاليو پرته په ځان خوشبويي ولگوي، که يې و نکړای شول چې په ميقات کې غسل وکړي نو باک پرې نشته، او کولی شي چې مکې ته د رسيدو سره له طواف کولو نه مخکې غسل وکړي.

سړی به ځان له ټولو گنډلو جامو لوخوي او يو لنگ او څادر به اغوندي، او مستحب دي چې دا لنگ او څادر دواړه سپين او پاک وي.

او ښځه به په خپلو عادي کاليو کې احرام وکړي : (له نقاب، برقې او دستکشو پرته چې دا به لرې کړي او خپل مخ او لاسونه به له نامحرمو نارينه وو څخه په نورو داسې جامو وپوښې) چې زينت او شهرت ونه لري.

بيا به په زړه کې په مناسکو کې د داخليدو نيت وکړي او په ژبه به ووايي: "لَبَّيْكَ عُمْرَةً" او يا "اللَّهُمَّ لَبَّيكَ عُمْرَةً" يعني: ای الله! زه (د عمرې د ادا کولو اراده کوم) يعني ستا اطاعت، او ستا امر منلو ته چمتو يم. او که د ناروغۍ او يا له دښمن څخه د ويرې له امله يې ډار درلوده چې مناسک به تر سره نه کړای

شي، ورته روا دي چې د احرام ترلو پر مهال ووايي: «فَإِنْ حَبَسَنِيْ حَابِسٌ فَمَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي» ژباړه: «که چېرته کوم ايسارووونکي ايسار کړم، نو له احرام څخه د خلاصيدو ځای مې هغه دی چېرته چې تا ايسار کړم» دليل يې د ضباعة بنت الزبير -رضي الله عنها- حديث دی.

بيا به د رسول الله -صلى الله عليه وسلم- په تلبيې سره تلبيه ووايي چې داسې ده: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لا شَرِيكَ لَكَ)، يعني: «زه حاضر يم اې لويه څښتنه! زه حاضر يم تا لره هيڅ شريک نشته، زه حاضر يم يقينا چې ټول تعريفونه او نعمتونه تا لره دي او پاچاهي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته». دا تلبيه به ډېره وايي او د الله تعالى ذکر او دعا به کوي تر دې چې کعبې شريفې ته ورسيږي.

کله چې مسجد الحرام ته ورسيږي، د ننوتلو پر مهال به خپله ښۍ پښه مخکې کړي او دا دعا به ووايي: (بِسْمِ اللهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُوْلِ اللهِ أَعُوْذُ بِاللهِ الْعَظِيْمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيْمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيْمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ، اللهم افْتَحْ لِيْ أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ). ژباړه: «د الله په نوم، په رسول الله صلى الله عليه وسلم دې د الله درود او سلام وي، زه په لوی الله، د هغه په عزتمند ذات او قديم سلطنت له رټلی شوي شيطان څخه پناه نيسم، ای الله! ماته خپلې د رحمت دروازې خلاصې کړه».

کله چې کعبې ته ورسيده تلبيه ويل به پرې کړي، حجر الاسود ته به ورشي، هغې ته به مخ کړي، بيا به يې په ښي لاس سره لمس کړي، او که شوني وه نو مچې دې کړي او خلک به په ګڼې ګوڼې جوړولو نه ازاروي، او د لمس کولو پر

مهال دې "بِسْمِ اللهِ وَاللهُ أَكْبَرُ " ووايي، که مچې کول ورته ستونزمن و، په لاس، امسا او يا بل څه سره دې لمس کړي، او که لمس کول يې ستونزمن و د "اللهُ أَكْبَرُ" په ويلو سره دې ورته اشاره وکړي.

د طواف د صحت لپاره شرط دا دی چې طواف کوونکی له وړې او غټې بې اودسۍ څخه پاک وي؛ ځکه چې طواف لکه د لمانځه په څېر دی، پرته لدې چې خبرې په کې کيږي.

کعبه شريفه به کيڼ لوري ته کړي او اووه ځلې به ترې طواف وکړي، کله چې يماني رکن ته ورسيږي، نو که شوني وه په ښي لاس سره به يې لمس کړي او "بِسْمِ اللهِ وَاللهُ أَكْبَرُ" به ووايي او مچې کوي به يې نه، که لمسول يې ورته ستونزمن و، همداسې به يې پريږدي او طواف ته به ادامه ورکړي؛ نه به ورته اشاره کوي او نه به تکبير وايي، ځکه چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه ثابت نه دي.

او هر ځل چې له حجر الاسود څخه تيريده نو لمسوي او ښکلوي به يې لکه مخکې مو چې وويل، که نه په تکبير ويلو سره به ورته اشاره کوي. همدا رنګه رمل کول ورته مستحب دي - يعني په چټکۍ سره نږدې ګامونه اخيستل- البته د طواف القدوم په لومړيو درې ګردشونو کې، او دا کار يوازې د سړيو لپاره دی.

همدارنګه د سړيو لپاره د قدوم د طواف په ټولو ګردشونو کې اضطباع مستحب ده، اضطباع دې ته وايي چې د څادر منځ د ښي تخرګ لاندې تېر کړي او دواړه پيڅکې په چپه اوږه واچوي.

په ټولو ګردشونو کې د امکان تر حده ډير ذکر او دعا ويل مستحب دي.

د طواف لپاره ځانګړې دعا او يا ذكر نشته، بلكې هره دعا او ذكر چې ورته آسان وو هغه به كوي او د دواړو ركنونو تر منځ به وايي: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝١٠٢﴾ [البقرة: ١٠٢].

ژباړه: (اى زمونږ ربه مونږ ته په دنيا كې نعمت راكړه او په اخرت كې هم نعمت راكړه او د اور له عذابه مو وساته) (د البقرة سورت: ١٠٢ آيت). په هر ګردش كې دې دا دعا ووايي، ځكه چې دا له رسول الله -صلى الله عليه وسلم- څخه ثابت ده.

او اوم ګردش به كه شوني وه د حجر الأسود په لمسولو او مچې كولو، يا له تكبير سره ورته اشارې كولو سره پاى ته رسوي، لكه څنګه يې چې تفصيل وړاندې تېر شو. كله چې له دې طواف څخه فارغ شو، نو خپل ځادر دې سم كړي او دواړه پيځكې دې په سينه راوځړوي.

بيا كه شوني وه د مقام ابراهيم شاته دوه ركعته لمونځ كوي، كه هلته يې ونه كړاى شول نو د جومات په هر ځاى كې يې كولى شي. په دواړو كې به له فاتحې وروسته: ﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ۝١﴾ [الكافرون: ١] په لومړي ركعت او ﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ۝١﴾ [الإخلاص: ١]، په دويم ركعت كې لولي، دا غوره ده او كه لدې پرته يې نور سورتونه وويل باك نه لري، بيا له دوه ركعته لمونځ وروسته يې كه كولى شول حجر الاسود ته دې ورشي.

بيا صفا ته وروخېي، ورختيژي او يا يې تر څنګه ودرېږي، خو كه شوني وه ختل غوره دي او دا (آيت) لولي. ﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ ..﴾ [البقرة: ١٥٨].

ژباړه: (يقينًا صفا او مروه د الله له نښو څخه دي ..). [د البقرة سورت: ۱۵۸ ايت].

دا مستحب دي چې قبلې ته مخ کړي د الله ستاينه ادا کړي، تکبير ووايي او دا ذکر ووايي: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ).

ژباړه: «له الله پرته بل په حقه معبود نشته، او الله تر ټولو لوی ذات دی، له الله پرته بل حق معبود نشته، هغه یو دی هيڅ شريک نه لري، هغه لره پاچاهي او ټولې ثناوې دي او هغه پر هر څه قادر دی، نشته دی لايق د عبادت مګر يوازې هغه دی، الله خپله وعده پوره کړه او د خپل بنده مدد يې وکړ او په تنهايي سره يې احزابو او ډلو ته ماتې ورکړه». بيا چې ورته کومه دعا اسانه وه، لاسونه دې پورته کړي او ودې کړي، او دا (پورته) ذکر درې ځلې تکراروي.

بيا راکوزيږي او د مروا لورې ته ځي، تر دې چې کله لومړۍ نښې (شنو رڼاګانو) ته ورسيږي، نو قدم وهل به ګړندي کړي تر دې چې بلې نښې ته ورسيږي.

او د ښځې لپاره ګړندي کېدل نشته؛ ځکه چې هغه عورت ده، بيا مزل کوي تر دې چې مروا ته وخيږي او يا ورسره ودريږي او که شوني وه نو ختل غوره دي او هغه څه به وايي او کوي چې په صفا يې کړي و. بيا راکوزيږي نو د قدم په ځای کې قدم وهي او د ګړندي کېدو په ځای کې ګړندی کيږي تر دې چې صفا ته ورسيږي. په اوو ګردشونو کې د تګ او راتګ پر مهال همداسې کوي

چې تګ يې يو ګردش او راتګ يې بل ګردش حسابيږي، او که په سپرلۍ يې سعې وکړه نو باک پرې نشته، په ځانګړې توګه که اړتيا وه.

او مستحب دي چې د سعې پر مهال زيات ذکر او ورته آسانه دعاګانې وکړي. او دا چې د وړې او لويې بې اودسۍ څخه پاک وي، او که له طهارت پرته يې سعې وکړه هم صحيح ده.

کله يې چې سعې بشپړه کړه خپل ويښتان خروي او يا يې کموي او خرول غوره دي، او که چېرته يې مکې ته راتلل حج ته په نږدې وخت کې و نو د ويښتانو کمول ورته غوره دي، تر څو پاتې ويښتان په حج کې وخروي. او ښځه به خپل ويښتان موټی کړي او د ګوتې د يو بند په اندازه به ترې واخلي، نو کله چې محرم ياد کارونه تر سره کړل عمره يې بشپړه شوه، الحمد لله، او هر هغه څه ورته روا شول چې د احرام له امله پرې حرام شوي و.

الله تعالی دې موږ او زموږ ټولو مسلمانانو ورونو ته په دين کې پوهه او ثبات ورکړي، او له ټولو دې قبول کړي، هغه سپېڅلی سخي ذات دی.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى عَبْدِهِ وَرَسُوْلِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَأَتْبَاعِهِ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّيْنِ.

د عمرې د مناسکو په اړه (دا لنډه ليکنه) د مهربان شيخ له دفتر څخه په ۱٤۱٦/۲/۱۳هـ کې په (مجموع فتاوى ومقالات الشيخ ابن باز ۱۷/ ٤۲٥) کې صادره شوې ده.

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

د حرمين پيغام

د مسجد الحرام او مسجد نبوي زيارت کونکو لپاره لارښود
مواد په ژبو کې

978-603-8524-02-2